

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ ВИХОВАННЯ НАПН УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПЕДАГОГІКИ ПОЧАТКОВОЇ, ІНКЛЮЗИВНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ОСВІТНЬО-РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РДГУ

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПОСТУПУ УКРАЇНИ»

28 КВІТНЯ 2022 РОКУ
РІВНЕ

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П- 84

Рекомендовано до друку
вченою радою Інституту проблем виховання НАПН України
(протокол № 5 від 28 квітня 2022 р.)
вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 4 від 28 квітня 2022 р.)

Рецензенти:

Безкорвайна О.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії та історії зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Журба К.О., доктор педагогічних наук, професор лабораторії морального, громадянського та міжкультурного виховання Інституту проблем виховання НАПН України

Професійний розвиток педагога: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Рівне, 28 квітня 2022 р. Рівне: Рівненський державний гуманітарний університет, 2022. 146 с.

У збірнику представлено наукові матеріали, що включені до програми Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми освіти і виховання в умовах євроінтеграційного поступу України».

У виданні висвітлюються актуальні проблеми організації освітнього і виховного процесу у закладах освіти, традиції та інновації вищої школи в осмисленні вітчизняного і зарубіжного досвіду, особливості освіти й виховання у цифровому просторі, досягнення і перспективи інклюзивного навчання в Україні та за кордоном.

Збірник рекомендований для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти і всіх тих, хто цікавиться питаннями історії та сьогодення системи освіти.

Відповідальність за автентичність цитат, правильність фактів і посилань, достовірність матеріалів та грамотність несуть автори публікацій.

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

© Кафедра педагогіки початкової, інклюзивної та вищої освіти Рівненського державного гуманітарного університету, 2022.
Укладання.

© Автори статей, 2022

По-перше, педагоги впливають на формування світогляду та поведінки здобувачів освіти у сфері безпеки життєдіяльності в силу навчальної діяльності з окремих предметів чи галузей знань та виховної роботи.

По-друге, значну частину доби здобувачі освіти перебувають в закладах освіти, і, якщо в цей час станеться надзвичайна ситуація, то організація їх порятунку безпосередньо залежатиме від педагогів.

По-третє, в умовах необхідності порятунку цивільного населення, коли не всі громадяни мають психологічну стійкість, уміють ефективно комунікувати й організовувати, саме педагог може відіграти ключову роль.

Наведені вище причини є цілком очевидними. Проте за ескалацією Російською Федерацією українських територій у березні 2014 р. послідувало позбавлення «Безпеки життєдіяльності» й «Цивільного захисту» статусу нормативних дисциплін у травні 2014 р. Це не лише виглядає нелогічним, а й дисонує з тим, що Конституція України проголошує життя, здоров'я та безпеку людини найвищою соціальною цінністю, а забезпечення безпечних і нешкідливих умов навчання, праці та виховання в закладах освіти гарантується низкою освітянських документів (ЗУ «Про освіту»; ЗУ «Про дошкільну освіту»; ЗУ «Про загальну середню освіту»; ЗУ «Про вищу освіту» та ін.). Необхідність безпекової підготовки обумовлена й стандартами вищої освіти (за спеціальностями) та професійними стандартами (за кваліфікаціями).

Водночас Україною взято курс на інтеграцію до європейської та розвинутої світової спільноти, де рівень безпеки ототожнюється з рівнем розвитку держави й безпековій підготовці майбутніх фахівців надається пріоритетне значення.

Відтак, зважаючи на сповідувані принципи суверенітету та впроваджувані цінності громадянського суспільства на тлі територіального сусідства з країною-агесором, яка неодноразово демонструвала й демонструє імперські зазіхання на Україну, логічним виглядає не згортання безпекової підготовки майбутніх педагогів, а ґрунтовне її розширення та вдосконалення.

Список використаних джерел:

1. Бокшиц О. М. Формування знань з безпеки життєдіяльності у студентів вищих навчальних закладів й заходи запобігання нещасних випадків на виробництві. *Молодий вчений*. 2017. № 9.1 (49.1). С. 5–8.
2. Желібо Є. П., Сагайдак І. С. Безпека життєдіяльності: навч. Посібник. Ірпінь: Університет державної фіскальної служби України, 2020. 256 с.

ЦЕРКОВНОПАРАФІЯЛЬНІ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)

Голя Галина Миколаївна,
викладач, Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради, м. Луцьк, здобувач ступеня доктора філософії PhD, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне

Стратегічні зміни в українському суспільстві визначають пошук нової стратегії розвитку системи освіти. Пріоритетними цінностями на шляху суттєвих змін у системі освіти стає поєднання традицій та інновацій. Характерним для останніх років є звернення до релігійних моральних цінностей як найбільш стійких та універсальних. Нині,

особливої актуальності набуває вивчення діяльності церковнопарафіяльних шкіл, які зробили вагомий внесок у ліквідацію неписьменності серед народу та піднесенні його духовності.

Аналіз історико-педагогічної літератури засвідчує, що історія шкільництва на Волині була предметом розгляду багатьох дослідників. Зокрема, історію світи на Волині досліджували історики та науковці: М. Грушевський, М. Левківський, Я. Цецик, С.Бричок, В. Омельчук та інші.

На розвиток освіти Волинської губернії досліджуваного періоду вплинула приналежність двох її частин до різних суспільних організмів – радянського і польського. У радянській Волині у цей період значно зросла кількість загальноосвітніх установ, було ліквідовано неграмотність та запроваджено обов'язкове початкове навчання. У польській Волині у цей період теж певною мірою збільшується кількість загальноосвітніх навчальних закладів, більшість предметів у яких читалася польською мовою. [3, с. 63].

Стан освіти у Волинській губернії був одним із найгірших серед південно-західних губерній Російської імперії. За переписом 1897 року майже 83 % населення губернії були неграмотними (не вміли читати) [2, с. 28]. Поясненням цього є те, що розвиток освіти на Волині мав свої особливості: віддаленість від політичних та культурних центрів, незначна народонаселеність, економічна нерозвиненість, прикордонність, часта зміна політичної влади. Все це визначало напрями розвитку і принципи діяльності системи освіти. Волинська губернія другої половини XIX - початку XX століття характеризувалася економічним піднесенням, розвитком виробничих відносин, що формували соціальний запит на освіту населення. Це зумовило зростання кількості початкових шкіл. Зокрема, наприкінці XIX – на початку XX ст. у губернії зросла кількість освітніх закладів. Найбільше у Волинській губернії було народних однокласних училищ, церковнопарафіяльних шкіл та інших освітніх закладів, де учні отримували початкову освіту [4, с.168].

З огляду розповсюдження освіти у душі православної віри та церкви, відповідно до ідеології Російської імперії та прихильності населення надавалася перевага церковнопарафіяльним школам. Церковнопарафіяльні школи набули значного поширення саме у Волинській губернії. Найбільш сприятливим періодом для діяльності таких шкіл був період з 1881 до 1905 років, коли на розвиток навчальних закладів виділялись значні кошти, створювались програми, підручники і посібники, відкривались вчительські школи, видавались науково-методичні журнали [1, с. 48]. Церковнопарафіяльні школи на Волині відіграли важливу роль у запровадженні початкової освіти у регіоні, зокрема в сільській місцевості. Ці школи будувались й утримувались за рахунок добродійності поміщиків, священників, громадських товариств, насамперед учительських. Результатом матеріального забезпечення церковнопарафіяльних шкіл стала їх малокомплектність. Учителі застосовували прийоми одночасного навчання за системою різновікових відділень, що неоднозначно позначалося на ефективності навчального процесу і якості знань учнів.

Виходячи з вищевикладеного вважаємо, що церковнопарафіяльні школи посідали значне місце серед початкових навчальних закладів Волинської губернії. Вони надали освіту переважній більшості дітей бідних верств населення, долучили їх до християнських цінностей, дали можливість отримати грамоту, зрозуміти й вивчити церковні служби, церковні книги, сприяли формуванню духовності, культури народу. Загалом церковнопарафіяльні школи були ближчі до народу, відповідали потребам його життя, служили справі задоволення релігійних та моральних потреб.

Список використаних джерел:

1. Бричок С.Б. Церковнопарафіяльні школи в системі початкової освіти на Волині (друга половина XIX - 20-ті рр. XX століття) : дис... канд. пед. наук: 13.00.01. Житомирський держ. ун-т ім. Івана Франка. Житомир, 2005.

2. Грушевський М. С. Історія України, приладжена до програми вищих початкових шкіл і нижчих класів шкіл середніх / упор. А. Ф. Трубайчук. Київ : Либідь, 1991. 228 с.
3. Левківський М.В. Велика Волинь: історія освіти і культури : монографія. Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2011. 630 с.
4. Цецик Я. П. Заклади освіти у Волинській губернії наприкінці XIX – на початку XX ст. *Чорноморський літопис*. Випуск 6. 2012 с.166-171.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БАТЬКІВСТВА У СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Гончар Людмила Вікторівна,
доктор педагогічних наук, головний
науковий співробітник лабораторії
інституційного виховання, Інститут
проблем виховання НАПН України, м. Київ

Готовність старшокласників до відповідального батьківства є психологічним феноменом, що охоплює інтегральну сукупність певних ознак, притаманних старшокласникам як майбутнім батькам відповідно до узвичаєних у соціумі норм, стандартів, вимог, які забезпечують у майбутньому здатність свідомо планувати майбутнє подружнє життя та народження дітей, а також свідомий прояв відповідальності за дитину та ефективне виконання подружніх і батьківських ролей. Науковець В. Шахрай розглядає поняття «готовність старшокласників до відповідального батьківства» як сформованість у них комплексу якостей, що поєднує позитивне ставлення до батьківства, наявність знань, навичок і вмій з основ репродуктивної культури і сімейної педагогіки, емоційну розвиненість та усвідомлення відповідальності, як майбутнього батька, перед дітьми, сім'єю, суспільством [4, с. 52].

Готовність старшокласників до відповідального батьківства, на наш погляд, характеризується такими структурними компонентами: 1) певною сумою знань: щодо батьківських ролей, їхніх функцій, відповідальності, способи взаємодії між молодим подружжям та з майбутньою дитиною; 2) наявністю емпатійної здатності, позитивного ставлення до нових обов'язків, прагненням свідомо і відповідально виявляти подружні й батьківські почуття; 3) наявністю елементарних побутових вмій, необхідних для майбутнього подружнього життя, вміннями елементарного догляду за дитиною та створення безпечного середовища для неї; вміння застосовувати необхідні знання у спілкуванні і міжособистісній взаємодії; уміння регулювати власні емоції і поведінку [1, с.82].

Ефективність виховного впливу на особистість старшого школяра забезпечується вибором відповідних педагогічних умов, які спрямовані на оптимальне вирішення проблеми в педагогічній практиці, стимулюють розвиток означених раніше структурних компонентів готовності старшокласників до відповідального батьківства та організаційно-матеріальне забезпечення формування цього феномену у старшокласників.

Визначаючи педагогічні умови, спроможні забезпечити досягнення старшокласниками необхідного рівня сформованості готовності до відповідального батьківства, зважали на те, що випадкові умови не сприяють досягненню передбачуваного результату. Саме тому розробка і запровадження педагогічних умов має відбуватись комплексно, тобто передбачати «сукупність явищ, дій, заходів, які утворюють єдине ціле» [2, с. 225].

З М І С Т

Bondarenko Oleksandra PROFESSIONAL TRAINING PEOPLE'S SCHOOL TEACHERS IN DENMARK: THEORETICAL FUNDAMENTALS (FROM THE EXPERIENCE OF ANGELINA ROLYAK)	3
Акімов Вадим Юрійович ПРОБЛЕМА ПРОФІЛАКТИКИ НАСИЛЬСТВА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО У ВИМІРІ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	4
Аношкова Тетяна Анатоліївна ОСОБЛИВОСТІ ГЛОБАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В НОВИХ РЕАЛІЯХ НА ОСНОВІ ДОСВІДУ США	6
Банак Роман Данилович ІННОВАЦІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	8
Бибик Дар'я Дмитрівна РОЗВИТОК ЦІННІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ	10
Бінецький Дмитро Олександрович ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	12
Боровець Олена Віталіївна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ: ДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	15
Гавлітіна Тетяна Миколаївна ПРОЄКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	16
Герасимчук Юлія Миколаївна РЕАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ДОСЛІДЖУЄМО МОВНІ ЯВИЩА» У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «СЛОВО. ЗНАЧЕННЯ СЛОВА» В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	19
Глінчук Юлія Олександрівна, Терешко Юрій Миколайович СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ БЕЗПЕКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	20
Голя Галина Миколаївна ЦЕРКОВНОПАРАФАЛЯЛЬНІ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	21
Гончар Людмила Вікторівна ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БАТЬКІВСТВА У СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	23
Городюк Катерина Володимирівна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ ЧЕТВЕРТОГО КЛАСУ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	24
Гриців Тетяна Григорівна АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО І ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ У ПОВОЄННИЙ ЧАС	26

Гудовсек Оксана Анатоліївна, Гудовсек Софія Сергіївна РОЛЬ ГРИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	29
Данилюк Тетяна Василівна СУТНІСТЬ ТА ВИДИ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	32
Джурик Катерина Ігорівна СТРУКТУРА ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ДИСКРИМІНАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	33
Жирун Анна Володимирівна, Синьчук Оксана Миколаївна ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	35
Жирун Оксана Анатоліївна МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	38
Журба Катерина Олександрівна ДУХОВНА І ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ	40
Льницька Любов Віталіївна ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНО-РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРІВ	41
Канішевська Любов Вікторівна, Шахрай Валентина Михайлівна ВИХОВНІ ПРЯМУВАННЯ ШКОЛИ І СІМ'Ї В УМОВАХ ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ	43
Карплюк Дарія Володимирівна ПЕДАГОГІЧНА ТВОРЧИСТЬ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА	45
Китрар Віталій Сергійович УРОКИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК РЕСУРС ДЛЯ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ	46
Ковтунович Тетяна Олександрівна ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПИТАННЯ РОБОТИ ГРУПИ ПОДОВЖЕНОГО ДНЯ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТОЛІТТЯ)	47
Козлинець Марина Сергіївна ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	49
Коломоєць Галина Анатоліївна ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНИХ ІГОР	52
Корінець (Вакулко) Катерина Петрівна РАНКОВІ ЗУСТРІЧІ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	53
Корнак Христина Іванівна ДО ПРОБЛЕМИ ХРИСТИЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ДУМЦІ (ДРУГА ПОЛ. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.)	55

Литовченко Олена Віталіївна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ: КЛЮЧОВІ НОВАЦІЇ	58
Луценко Ірина Олексіївна ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗДО ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	60
Магурчак Ліана Вадимівн ЗАСТОСУВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР ТА ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	61
Макарук Ольга Любомирівна ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ФОРМУВАННЯ ПІДПРИСМЛИВОСТІ УЧНІВ	63
Малиновська Наталія Василівна РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Манзик Лілія Федорівна ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В НУШ	66
Мельничук Лілія Борисівна, Ілюк Лариса Володимирівна СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	67
Мирончук Наталія Миколаївна ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ НАУКОВИХ ЛІЦЕЇВ: ПРОБЛЕМА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ	69
Морін Олег Леонідович ІКТ-КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА	70
Наливайко Анастасія Іванівна ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЦІННОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ	73
Нечерда Валерія Борисівна СИТУАЦІЯ УСПІХУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	75
Осередчук Ольга Анатоліївна РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	76
Остапенко Олександр Іванович МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ЗАХИСТ УКРАЇНИ» В ЗЗСО В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ	78
Пагуза Тамара Іванівна, Євтушок Людмила Василівна ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ФОРМ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В ЗДО	81
Петрович Анастасія Валентинівна ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ: ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	82
Пилипюк Наталія Олександрівна СУТНІСТЬ ТА КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	

ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИРІШЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИТУАЦІЙ ТА ЗАДАЧ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ НУШ	85
Подерня Наталія Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІСТОВОЇ ЛІНІЇ «ВЗАЄМОДІЄМО ПИСЬМОВО» В ТРЕТЬОМУ КЛАСІ ЗА ЧИННИМИ ПІДРУЧНИКАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	86
Попко Дар'я Олександрівна, ДО ПРОБЛЕМИ ДИСЦИПЛІНИ УЧНІВ У ІСТОРІЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)	88
Потанчук Тетяна Володимирівна ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНИХ ВЗАЄМИН ВИХОВАТЕЛІВ І ДІТЕЙ З ООП У ЗДО	91
Рагозіна Вікторія Валентинівна РЕАЛІЗАЦІЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ ДІТЕЙ РАНЬОГО І ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ОГЛЯД ЗАКОДАВЧОЇ БАЗИ	93
Рейпольська Ольга Дмитрівна ЯКІСТЬ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ	95
Савельчук Ірина Борисівна ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА УНІВЕРСИТЕТУ	97
Свистун Вікторія Петрівна МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТ-ПЕДАГОГІКИ У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	98
Сидорук Галина Василівна, Білоконь Регіна Володимирівна ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ АГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В НУШ (З ДОСВІДУ РОБОТИ СИДУРУК Г.В. ТА БІЛОКОНЬ Р.В.)	101
Скирда Тетяна Сергіївна СТОРИТЕЛІНГ У ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ	103
Сойко Інна Миколаївна ПРОФЕСІЙНИЙ САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ	104
Сойчук Руслана Леонідівна ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ВІДСТОЮВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	105
Сокол Любов Михайлівна ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ ДО ІНОЗЕМНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ	109
Соляник Марина Геннадіївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ГУВЕРНЕРА З ДІТЬМИ З ІНВАЛІДНІСТЮ	110
Стельмашук Жанна Григорівна ВИКОРИСТАННЯ ВЕБІНСТРУМЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	111

<i>Tarasova Tatiana</i>	KSZTAŁTOWANIE OSOBOWOŚCI SPOŁECZNEGO SUKCESU MŁODZIEŻY: ASPEKT TEORETYCZNY I METODOLOGICZNY _____	113
<i>Тарадайко Дарія Юрійвна</i>	ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМІ РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	115
<i>Третьак Оксана Миколаївна, Козел Софія Володимирівна</i>	ДОДАТОК «ЦИФРОВА ІНКЛЮЗІЯ» ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА З ООП _____	117
<i>Федорченко Тетяна Євгенівна</i>	ЗМІСТОВО- МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШОКЛАСНИКА У СИСТЕМІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ _____	119
<i>Харченко Наталія Вікторівна</i>	СПОТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВІДКРИТОМУ ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ _____	121
<i>Хом'як Ольга Анатоліївна</i>	ЦІННІСНІ ПІДХОДИ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НУШ _____	122
<i>Чернушич Тетяна Анатоліївна</i>	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ _____	124
<i>Чудінович Валентина Олександрівна</i>	ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА _____	125
<i>Шалівська Юлія Василівна</i>	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ СПЕЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА _____	127
<i>Шевченко Наталія Олександрівна</i>	ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА (З ДОСВІДУ РОБОТИ) _____	128
<i>Шередько Ірина Георгіївна</i>	ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВЩИНИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ФОЛЬКЛОРУ _____	130
<i>Шкабаріна Маргарита Андріївна, Марчук Оксана Олександрівна</i>	ТРЕНІНГ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ _____	132
<i>Яковичина Тетяна В'ячеславівна</i>	ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СТАНДАРТУ ОСВІТИ _____	133
<i>Яремювич Марія Андріївна</i>	ГРОМАДЯНСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ЧИННИК СУСПІЛЬНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В УКРАЇНІ _____	137